

[Erik Hansen (Vejle amt).]

vi finder ikke, det er økonomisk forsvarligt på nuværende tidspunkt, og vil henvise til det af finansministeren stillede ændringsforslag nr. 3 om restaurationskatten til lovforslag nr. 120 om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl. Finansministeren har til lovforslag nr. 119 om afgift af spiritus stillet ændringsforslagene nr. 1-8 og 10-16, der alle er tiltrådt af et flertal, det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget. Jeg skal ikke omtale alle disse ændringsforslag, da de fleste er af rent teknisk-regnskabsrationel karakter, men ændringsforslag nr. 10 er en følge af ændringsforslaget til det andet lovforslag foranlediget af restaurationskattens bortfald, og jeg vil gerne sige lidt mere herom senere.

Ved første behandling af disse lovforslag gjorde jeg opmærksom på, at ikrafttrædelsesdatoen, som i lovforslaget var foreslået til 1. april d. å., var et uheldigt valgt tidspunkt af hensyn til bl. a. detailhandelens vanskeligheder på grund af påskehelligdagene, og i ændringsforslag nr. 13 er der taget hensyn hertil, således at tidspunktet for lovens ikrafttræden udskydes til 1. maj d. å., hvilket må siges at være et rimeligt hensyn til erhvervslivet.

Ændringsforslagene nr. 14, 15 og 16 er alle konsekvenser heraf, og jeg vil gerne anbefale, at man stemmer for de til lovforslag nr. 119 af finansministeren stillede ændringsforslag, som alle er tiltrådt af det førnævnte flertal af udvalget.

Vedrørende lovforslag nr. 120 om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl har det samme mindretal stillet ændringsforslag nr. 1, hvorefter man bevarer det nuværende system med en kombineret liter- og værdibeskatning og med en uændret beskatning, men dog således at beskatningen af akvavit og snaps nedsættes på linje med regeringens forslag, og hvorefter restaurationsafgiften helt bortfalder ved lovens ikrafttræden.

Ved første behandling af disse lovforslag blev det fra flere sider fremhævet, at indførelsen af en mængdeafgift i stedet for en afgift beregnet både efter mængde og værdi var en betydelig forenkling både for toldvæsenet og for de pågældende virksomheder, og dette princip må være rigtigt — også bortset fra den rationalisering, der herved

opnås — af konkurrencemæssige grunde, idet man undgår, at der konkurreres på afgiften, og man bliver fri for det indtil nu gældende prisbindingssystem. Efter lovforslaget kan man frit konkurrere på varens pris, når staten har fået sit.

Hr. Egon Jensen gjorde bemærkninger om, at vi gjorde de billige varer dyrere og de dyre varer billigere. Jeg vil gerne hertil sige, at lovforslaget ikke har det formål, men at det alene er en konsekvens af de rationelle ændringer, og at det for så vidt betyder, at prisdifferencer, der i kraft af lovgivning er vokset for store, i nogen grad udlignes, således at der ikke længere lægges en urimelig høj afgift på kvalitetsbevidstheden.

Hr. Egon Jensen sagde, at det svarede til, at man ville beskattede en folkevogn og en Rolls-Royce ens. Det er en dårlig sammenligning, for vi beskatter jo efter alkoholindholdet. Ville man beskattede Rolls-Roycen og folkevognen efter deres antal hestekræfter, så ville man komme ud for noget af det samme som det princip, vi gennemfører her.

En værdiafgift kan få urimelige virkninger over for forbrugerne ved en prisstigning, når der som her er tale om så højt beskattede varer. Ud over den nuværende mængdeafgift har vi en værdiafgift, der svarer til 141 pct. af prisen på varen, før afgiften er lagt til, og selv om vi har stabile priser herhjemme, kan man jo ikke undgå udefra kommende prisstigninger. Af en skrivelse af 24. februar d. å. fra Vinhandlerforeningen af 1953, der er optrykt i betænkningen, fremgår det da også, at en vare som fransk cognac vil stige i importpris på grund af inflationen i Frankrig. Sådanne prisstigninger vil efter min mening få en ganske urimelig virkning over for forbrugerne, når man benytter en værdiafgift af den omtalte størrelse.

I betænkningen udtaler mindretallet:

„Hvad restaurationsafgiften angår, mener mindretallet, at denne ud fra ethvert synspunkt er urimelig, og det må erindres, at denne opfattelse gang på gang er tiltrådt såvel af vekslende finansministre som af ordførerne for folketingets partier. De løfter, der er givet om dens afskaffelse, bør nu indfries“.

Hertil vil jeg gerne bemærke, at den